

Nội dung dàn ý và các bài văn trong **Top 10 bài văn hay Tả mẹ của em lớp 5 chọn lọc ý nghĩa nhất** được chúng tôi sưu tầm và tuyển chọn giới thiệu dưới đây sẽ giúp các em học sinh có thêm ý tưởng, tư liệu tham khảo để bài viết mình đạt kết quả cao.

Bài văn mẫu Tả mẹ của em - Mẫu 1

“Công cha như núi Thái Sơn,
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.”

Mỗi khi nghe thấy đâu đó vọng lên câu ca dao ấy, lòng tôi lại xao xuyến nhớ về người mẹ thân yêu của mình. Mẹ tôi đã chịu bao nhiêu đớn đau, khổ cực để sinh ra tôi. Và mẹ cũng đã dành cả cuộc đời để săn sóc, dõi theo tôi từng bước trưởng thành. Với tôi, hình ảnh mẹ mãi là hình ảnh đẹp đẽ nhất, thiêng liêng nhất.

Năm nay, mẹ tôi đã bước qua tuổi 40. Tuy vậy, trông mẹ vẫn còn rất tươi trẻ. Trong mỗi khoảnh khắc quan trọng của cuộc đời, dù buồn dù vui, tôi đều nhớ đến bóng dáng của mẹ. Dáng người mẹ thanh mảnh, làn da trắng đã điểm những nếp nhăn. Mẹ là một người phụ nữ trẻ trung, năng động, nhiệt huyết nhưng đằng sau vẻ tươi tắn đó là sự hi sinh to lớn để nuôi nấng tôi. Cũng chính vì vậy mà đôi bàn tay mẹ chai sạn, gầy gầy, xương xương. Nhưng không hiểu sao tôi lại muốn được ôm ấp, vỗ về trong đôi bàn tay ấm áp đó. Có lẽ, vì đôi bàn tay đó đã chịu bao nhiêu sự vất vả vì tôi chăng? Sự vất vả của mẹ còn thể hiện rất rõ qua những nếp nhăn, vết chân chim trên gương mặt mẹ. Khuôn mặt trái xoan cùng vầng trán cao và đôi lông mày ngang tạo nên nét thanh thoát riêng biệt của mẹ. Mẹ tôi có đôi mắt bồ câu đen láy, ánh lên sự hiền dịu, trìu mến. Nhưng khi tôi chưa vâng lời, đôi mắt ấy lại đượm buồn khó tả. Chiếc mũi mẹ cao dọc dừa, trông hài hòa với những nét vốn có của mẹ. Hình ảnh trên gương mặt mẹ để lại cho tôi ấn tượng sâu sắc nhất chính là nụ cười. Nụ cười của mẹ rạng rỡ chính nhờ khóe miệng nhỏ nhắn, đôi môi trái tim và hàm răng trắng đều tăm tắp. Nụ cười ấy như ánh mặt trời ban mai, ấm áp, thân thiện, chan hòa và đầy tình thương yêu. Khi nào buồn, chỉ cần nhìn vào nụ cười động viên của mẹ, tôi lại có thêm động lực. Đôi lúc, nụ cười ấy lại tan biến, thay vào đó là những giọt nước mắt. Lúc đó, trông mẹ như một bông hoa đang úa dần, buồn đến lạ...! Nên tôi luôn thà phải học thật chăm, thật giỏi để giữ mãi nụ cười trên đôi môi mẹ.

Là một người phụ nữ của gia đình nên tính cách mẹ tôi vừa hiền hậu vừa rất nghiêm khắc. Mẹ thức khuya, dậy sớm để chăm lo cho gia đình từng bữa ăn, giấc ngủ. Mỗi sớm thức dậy, tôi luôn cảm thấy thật hạnh phúc khi được ăn những món ăn mẹ nấu. Mẹ nhanh tay đảo thức ăn trong chảo. Mẹ nêm, nêm cẩn thận rồi múc ra bát, ra đĩa cho tôi. Ngày trước, tôi thường biếng ăn. Mẹ luôn bắt tôi ăn hết. Giờ thì tôi hiểu, mẹ cũng chỉ muốn tôi có sức khỏe tốt mà thôi. Mẹ thường dặn dò, hướng dẫn tôi trong việc học tập.

Có lẽ, ai trong chúng ta cũng yêu thương nhất người mẹ của mình. Người đã dành một đời để hi sinh vì con cái. Chính vì vậy, dù xưa hay nay, người ta vẫn luôn ngợi ca tình mẫu tử thiêng liêng. Tôi cũng rất yêu, rất thương mẹ và rất tự hào vì là con của mẹ.

Bài văn mẫu Tả mẹ của em - Mẫu 2

“Àu ơ ... Con ơi, con ngủ cho ngoan...” Câu ca dao bà ru mẹ, mẹ ru con từ đời này qua đời khác mà sao nghe vẫn cứ ngậm ngùi và da diết đến thế! Mẹ thương con từ những câu hát ru đến lời thương, câu mắng và trong từng cái ôm dịu dàng...

Như bao người nông dân ở những vùng quê nghèo khác, mẹ tôi là một người phụ nữ nông dân giản dị, chân chất. Mang vẻ đẹp của người phụ nữ Á Đông truyền thống, mẹ mang dáng người cân đối, gương mặt trái xoan ưa nhìn và nước da đã không còn mịn màng bởi dạn dày sương gió. Cái dịu dàng và nhẹ nhàng đã thấm vào mẹ tôi từ lời ăn tiếng nói, dáng đi và cách ứng xử của mẹ với mọi người và với cuộc sống.

Mẹ tôi vẫn luôn mang theo quan niệm của những người nông dân những vùng quê nghèo: mong ước con mình chỉ cần chăm ngoan học giỏi thì chịu bao nhiêu vất vả, đau khổ mẹ cũng chịu được. Những con người vì cuộc sống mưu sinh mà luôn dang dở ước mơ với những con chữ nên đã gửi cả ước mơ và hạnh phúc của mình vào những bước chân đến trường của con. Nhưng ngày ấy tôi không hiểu được điều đó...

Từ khi tôi biết đến những con chữ và việc học, mẹ luôn nhắc nhở tôi phải học, cố gắng học và học cho thật giỏi. Hoàn cảnh nhà không có điều kiện như bạn bè cùng trang lứa, nhưng mẹ không bao giờ để cho tôi làm những việc mưu sinh, nặng nhọc của mẹ. Và tôi chỉ có việc học, học và học. Nhưng nhìn thấy mẹ mình, ngày ngày vất vả ngược xuôi, đi gom nhặt ve chai từ sáng sớm đến tối muộn mới về, tôi không chịu được. Tôi thường giúp mẹ phân loại đồng ve chai mà mẹ đã đem về. Mẹ không đồng ý, nhưng vì tôi hứa là mình đã làm xong bài tập cứ xông vào đồng ve chai nên mẹ cũng đành hêt cách.

Buổi tối hôm đó, tôi thấy mẹ về muộn hơn thường lệ. Chưa làm xong bài kiểm tra hôm đó, nhưng thấy mẹ về là tôi đã vội chạy ra đón. “Hôm nay công việc sẽ rất nhiều đây. Nhiều thế này sao có thể để mẹ làm một mình rồi”- tôi nghĩ thế và chắc chắn sẽ phải giúp mẹ. Tôi chắc chắn với mẹ là mình đã hoàn thành xong các bài tập, và cả học bài nữa. Vì vậy, mẹ có thể yên tâm để tôi giúp mẹ. Vậy mà, công việc đến gần đêm mới xong, không biết mẹ làm một mình thì đến bao giờ?

Thành tích của tôi luôn rất tốt, đứng trong top đầu của lớp. Nhưng tối hôm trước, tôi đã không làm bài. Vì thế, tôi nhận một con 0 đầu tiên trong bao nhiêu năm đi học của mình. “Làm sao bây giờ, mẹ mà biết thì, thì ...”, tôi không dám tưởng tượng hậu quả đâu. Tôi không sợ mẹ mắng, mẹ đánh mà chỉ sợ mẹ buồn thôi. Nhưng về nhà, tôi thấy mẹ ở đó, không nói năng gì cả. Mẹ đã biết rồi. Tôi lo lắng, rồi sợ hãi. Mẹ không nói, mẹ chỉ khóc. Giọt nước mắt mẹ lăn dài xen với tiếng nức nở làm lòng tôi đau như cắt. Tôi không thể chịu nổi như thế nên đã quyết định nói gì đó, nhưng tất cả chỉ có ba chữ “Con xin lỗi” được thốt ra.

Mẹ khóc là vì mẹ mà việc học của con mới bị ảnh hưởng. Mẹ đã không làm tốt vai trò người mẹ. Mẹ ...

Cuối cùng mẹ cũng chịu nói. Đúng, đó là lỗi của mẹ. Mẹ đã không cho tôi được thể hiện tình yêu của mình với mẹ, nên tôi mới phải nói dối để làm thế. Mẹ đã dành cả tình yêu cho tôi nhưng đã không đúng cách, mẹ đã không hiểu tôi. Vì thế, cả tôi, cả mẹ đều không đúng.

Và mẹ và tôi đã khóc. Những giọt nước mắt khởi đầu cho những niềm vui và tình yêu mới. Ngoài kia, những tia nắng vàng mới rực rỡ đến như vậy.

Bài văn mẫu Tả mẹ của em - Mẫu 3

"Đi khắp thế gian không ai sánh bằng mẹ

Gian khổ cuộc đời ai nặng gánh hơn cha."

Trong mỗi chúng ta, đều có một người thân yêu chiếm vị trí quan trọng nơi trái tim, là duy nhất, mãi mãi không thể thay thế đó chính là người mẹ. Người cho ta nhìn thấy ánh sáng mặt

trời, người chịu bao đòn đau khó nhọc chín tháng mười ngày bao bọc chúng ta bằng tình yêu thương ấm áp. Và chính vì thứ tình cảm thiêng liêng mẫu tử không thể tách rời mà trong mắt tôi mẹ là người vĩ đại nhất.

Qua bao thời gian, giờ đây, mẹ đã ngoài ba mươi tuổi nhưng trông mẹ tôi vẫn còn rất trẻ lắm. Mẹ không cao lắm, dáng người mẹ nhỏ nhắn, đầy đặn. Thời gian Thời gian trôi qua, những gánh nặng vất vả của cuộc giông làm phai màu tóc mẹ. Đôi vai gầy ấy đã gánh vác biết bao điều để lo toan cho cuộc sống của chị em tôi. Khuôn mặt trái xoan của mẹ luôn tạo nên sự gần gũi, thân thiện. Bởi vậy, trong công việc, hầu như ai cũng yêu quý mẹ. Nét mặt của mẹ rất hài hòa. Ngay từ lần đầu gặp mặt, ba đã bị thu hút bởi đôi mắt long lanh như biết nói của mẹ. Với đôi lông mày rậm, mẹ thật cá tính, mạnh mẽ. Cùng với đó là đôi mắt to, đen láy như chứa bao điều tâm sự luôn nhìn đàn con với vẻ trìu mến, đầy yêu thương. Đôi môi dày, đỏ thắm lúc nào cũng cười tươi để lộ hàm răng trắng muốt, đều tăm tắp. Cũng không thể quên được đôi bàn tay đầy vết chai sạn; đã dạy cho tôi những nét chữ đầu tiên, dìu dắt tôi bước đầu trên đường đời. Mẹ tôi tần tảo sớm hôm chăm lo cho tôi và gia đình nhỏ, mỗi khi đi làm về dù rất mệt nhưng mẹ vẫn phải nấu cơm. Nhìn mẹ thật khổ nhưng tôi cũng chỉ có thể giúp mẹ những việc có thể làm được, hình ảnh của mẹ mỗi khi làm việc lúc nào cũng in sâu trong tâm trí tôi. Tôi nhớ nhất một hôm, lúc nào đó vào buổi tối, mẹ bảo tôi đi ngủ, tôi chỉ lên giường và giả vờ ngủ. Vì mẹ tôi là thợ may, nên để kiếm thêm thu nhập, mỗi tối mẹ thường nhận thêm công việc sửa chữa quần áo. Từ ánh đèn hắt ra, mẹ tôi ngồi đó, tay đưa chỉ, tiếng bàn đạp từ máy khâu vang lên nhịp nhàng đều đều trong đêm vắng. Nhìn cảnh tượng đó tôi cảm thương mẹ hơn, lòng thầm tự hứa với mẹ, con sẽ trở thành đứa con ngoan trò giỏi để không phụ công ơn của mẹ.

Nghĩ về mẹ, là nhớ về tình yêu thương ấm áp bao la như biển Thái Bình. Trong đầu tôi vẫn ngân vang câu thơ ngày nào:

“Dù con lớn vẫn là con của mẹ

Đi suốt đời, lòng mẹ vẫn theo con”

Bài văn mẫu Tả mẹ của em - Mẫu 4

Người mẹ luôn đóng một vai trò quan trọng trong cuộc sống của mỗi con người. Tình mẹ giúp chúng ta vượt qua mọi giông bão.

Năm nay, mẹ tôi đã ngoài ba mươi tuổi. Tuy vậy, nhưng dấu vết của thời gian cũng không làm mất đi vẻ xinh đẹp của mẹ. Mẹ tôi không cao lắm. Dáng người khá đầy đặn. Mái tóc mẹ vẫn còn rất dày và đen bóng. Dường như tôi đã được thừa hưởng nước da trắng hồng từ mẹ. Mẹ có một khuôn mặt phúc hậu. Mẹ tôi là một bác sĩ nên công việc hằng ngày vô cùng bận rộn. Nhưng mẹ vẫn dành thời gian quan tâm và chăm sóc cho gia đình.

Nhớ lại khi còn nhỏ, không ít lần tôi đã khiến mẹ phải lo lắng. Đó có thể là những khi tôi bị ốm, mẹ phải thức suốt đêm để chăm sóc. Đó có thể là khi tôi mãi chơi cùng lũ bạn quên về nhà. Đó có thể là khi tôi không chịu học bài và bị điểm kém... Mỗi lần như vậy, mẹ đều nhẹ nhàng khuyên bảo. Đặc biệt, có một kỉ niệm mà tôi vẫn ấn tượng mãi. Năm học lớp sáu, tôi rất lười học, thường xuyên bị có giáo gọi điện về nhà cho bố mẹ để nhắc nhở. Những lúc ấy, mẹ đều nhẹ nhàng khuyên bảo tôi. Tôi chỉ nghe và xin lỗi mẹ, rồi cũng quên ngay sau đó. Một hôm, sau giờ

học, nhóm bạn trong lớp rủ tôi đi chơi điện tử. Tôi không cần suy nghĩ mà đồng ý luôn. Do mãi chơi nên đến khi nhận ra thì cũng đã khoảng chín giờ tối. Tôi cảm thấy khá sợ và nhanh chóng đạp xe trở về nhà. Đến đoạn đường tối, tôi bỗng đâm phải một chiếc xe máy. Tôi ngã ra, cảm thấy chân tay đều rất đau. Người đi xe máy nhanh chóng hỏi han và gọi điện cho mẹ đến.

Khi tỉnh dậy, tôi đã nằm ở bệnh viện và nhìn thấy mẹ ngồi bên. Lúc đó, một cảm giác hối hận dường như bao trùm lấy tôi. Tôi rất muốn cất tiếng xin lỗi mẹ nhưng không dám. Mẹ chỉ nhìn tôi bằng ánh mắt dịu dàng. Nhưng tôi biết trong lòng mẹ đang rất buồn. Cũng rất may mắn là do người đi xe máy kịp phanh gấp, nên tôi chỉ bị xây xát nhẹ. Chỉ sau hai, ba ngày là có thể về nhà. Bố đưa tôi trở về. Về đến nhà, tôi thấy mẹ đang ở trong bếp cặm cụi nấu ăn. Tôi nhẹ nhàng đi vào, toàn những món mà tôi thích đang bày trên bàn ăn. Tôi chạy đến và ôm lấy mẹ, khẽ nói: “Con xin lỗi mẹ ạ!”. Mẹ quay lại, mỉm cười nhìn tôi và nói: “Không sao đâu con, chỉ cần con nhận ra lỗi lầm và chịu thay đổi là được!”. Lúc ấy, tôi chợt bật khóc. Tôi biết rằng mình đã khiến cho bố mẹ lo lắng rất nhiều. Từ đó, tôi cố gắng chăm chỉ học hành, không ham chơi nữa.

Vậy mới thấm thía hết nghĩa tình mà mỗi người mẹ dành cho đứa con của mình. Chính vì vậy, tôi luôn tự nhủ sẽ cố gắng chăm chỉ học hành để tương lai sau này trở thành một người có ích cho xã hội, không phụ lại sự kỳ vọng của mẹ dành cho mình.

Bài văn mẫu Tả mẹ của em - Mẫu 5

Đối với mỗi người, tình mẫu tử luôn đáng trân trọng, với tôi cũng vậy. Mẹ chính là người mà tôi yêu thương nhất trong cuộc đời này.

Mẹ tôi năm nay đã bốn mươi tuổi. Dấu vết của thời gian đã in hằn lên khuôn mặt của mẹ. Mái tóc ngắn của mẹ giờ đã điểm một vài sợi tóc trắng. Nước da không còn trắng hồng như trước đây mà đã có những vết tàn nhang.

Mẹ tôi là một công nhân của một xưởng may nhỏ nằm trong thành phố. Công việc thường ngày của mẹ vô cùng bận rộn. Nhưng mẹ vẫn dành thời gian về nhà để nấu cơm cho cả gia đình. Đối với mẹ, bữa tối chính là lúc cả gia đình sum họp sau một ngày làm việc hay học tập vất vả. Nhưng lúc ấy, có lẽ là khoảng thời gian vui vẻ nhất khi cả nhà được quây quần bên nhau, ăn bữa cơm ngon lành do mẹ nấu và trò chuyện.

Tôi còn nhớ một kỉ niệm sâu sắc về mẹ trong tuổi thơ của mình. Hồi ấy, dù là con gái nhưng tôi lại rất nghịch ngợm. Năm lớp năm, tôi thường tham gia cùng các bạn con trai vào những trò nghịch phá. Một lần, bị cô giáo bắt gặp. Cô đã kiểm điểm nhóm chúng tôi trước cả lớp và nói rằng sẽ trao đổi với phụ huynh. Khi đó, vì còn nhỏ nên tôi chỉ cảm thấy sợ hãi. Nhưng trong lòng thì chẳng cảm thấy có lỗi. Sau khi cô giáo đến nhà và trao đổi xong, mẹ đã gọi tôi đến và nhắc nhở. Chính vào lúc đó, tôi đã có những thái độ và lời nói không lễ phép với mẹ. Đến khi nhận được lá thư của bố viết cho tôi. Bố đã nghiêm khắc phê bình thái độ đó của tôi. Và kể lại những kỉ niệm khi tôi còn thơ ấu, mẹ đã phải thức suốt đêm để chăm sóc cho tôi ở bệnh viện khi tôi bị ốm. Bức thư của bố khiến tôi vô cùng xúc động và cảm thấy có lỗi. Chiều hôm ấy, khi mẹ đi làm về, tôi ngập ngừng chạy đến ôm lấy mẹ, xin lỗi mẹ. Nước mắt tôi cứ thế rơi lúc nào chẳng hay. Mẹ cũng khóc và an ủi tôi.

Sau kỷ niệm lần đó, tôi dường như trưởng thành hơn. Tôi đã biết giúp đỡ mẹ những công việc vặt trong gia đình. Cũng trở nên ngoan ngoãn hơn, chịu khó học tập hơn. Tôi cũng hiểu được rằng, cho dù có thế nào. Mẹ cũng luôn bao dung và yêu thương tôi vô điều kiện. Lỗi lầm dù có to lớn đến đâu, thì đối với mẹ cũng có thể tha thứ.

Giờ đây tôi càng thấm thía hơn ý nghĩa của câu hát: “Tình mẹ bao la như biển thái bình...” - người mẹ đối với chúng ta vô cùng quan trọng. Mẹ chính là điểm tựa tinh thần vững chắc. Mỗi người hãy biết yêu thương và trân trọng khoảng thời gian được ở mẹ, ở bên gia đình.

Bài văn mẫu Tả mẹ của em - Mẫu 6

Gia đình - hai tiếng quá đỗi thiêng liêng và thân thương. Trong gia đình ấy, mỗi người có lẽ luôn dành tình cảm sâu sắc nhất cho một ai đó. Với tôi, đó chính là mẹ.

Mẹ tôi năm nay đã bốn mươi tuổi. Dấu vết của thời gian đã in hằn lên khuôn mặt của mẹ. Làn da đã điểm những nốt tàn nhang. Nước da không còn trắng hồng như trước đây. Dáng người mẹ khá đầy đặn - đó phải chăng là dấu ấn của thời gian?

Mẹ tôi vốn là bác sĩ. Công việc thường ngày của mẹ vô cùng bận rộn. Nhưng mẹ vẫn dành thời gian về nhà để nấu cơm cho cả gia đình. Đối với mẹ, bữa tối chính là lúc cả gia đình sum họp sau một ngày làm việc hay học tập vất vả. Nhưng lúc ấy, có lẽ là khoảng thời gian vui vẻ nhất khi cả nhà được quây quần bên nhau, ăn bữa cơm ngon lành do mẹ nấu và trò chuyện.

Tôi còn nhớ một kỉ niệm sâu sắc về mẹ trong tuổi thơ của mình. Hồi ấy, dù là con gái nhưng tôi lại rất nghịch ngợm. Năm lớp năm, tôi thường tham gia cùng các bạn con trai vào những trò nghịch phá. Một lần, bị cô giáo bắt gặp. Cô đã kiểm điểm nhóm chúng tôi trước cả lớp và nói rằng sẽ trao đổi với phụ huynh. Khi đó, vì còn nhỏ nên tôi chỉ cảm thấy sợ hãi. Nhưng trong lòng thì chẳng cảm thấy có lỗi. Sau khi cô giáo đến nhà và trao đổi xong, mẹ đã gọi tôi đến và nhắc nhở. Chính vào lúc đó, tôi đã có những thái độ và lời nói không lễ phép với mẹ. Đến khi nhận được lá thư của bố viết cho tôi. Bố đã nghiêm khắc phê bình thái độ đó của tôi. Và kể lại những kỉ niệm khi tôi còn thơ ấu, mẹ đã phải thức suốt đêm để chăm sóc cho tôi ở bệnh viện khi tôi bị ốm. Bức thư của bố khiến tôi vô cùng xúc động và cảm thấy có lỗi. Chiều hôm ấy, khi mẹ đi làm về, tôi ngấp ngừng chạy đến ôm lấy mẹ, xin lỗi mẹ. Nước mắt tôi cứ thế rơi lúc nào chẳng hay. Mẹ cũng khóc và an ủi tôi.

Sau kỷ niệm lần đó, tôi dường như trưởng thành hơn. Tôi đã biết giúp đỡ mẹ những công việc vặt trong gia đình. Cũng trở nên ngoan ngoãn hơn, chịu khó học tập hơn. Tôi cũng hiểu được rằng, cho dù có thế nào. Mẹ cũng luôn bao dung và yêu thương tôi vô điều kiện.

Quả là, tình mẫu tử là thứ tình cảm thiêng liêng nhất trong đời. Mẹ - đối với mỗi người chính là điểm tựa bình yên vững chắc nhất. Chúng ta khi còn có thể hãy bỏ qua sự ngại ngùng để nói ra những lời yêu thương.

Bài văn mẫu Tả mẹ của em - Mẫu 7

Maksim Gorky từng viết:

“Trời không ánh sáng hoa nào nở
Dạ vắng yêu thương cánh những sâu
Đời thiếu mẹ hiền không phụ nữ

Anh hùng thi sĩ hỏi còn đâu.”

Trong cuộc đời mỗi người, có lẽ sẽ chẳng thể thiếu được sự hiện diện của người mẹ.

Năm nay, mẹ em đã gần bốn mươi tuổi. Tuy vậy, nhưng dấu vết của thời gian cũng không làm mất đi vẻ xinh đẹp của mẹ. Mẹ em không cao lắm. Dáng người khá đầy đặn. Mái tóc mẹ vẫn còn rất dày và đen bóng. Dường như em được thừa hưởng nước da trắng hồng từ mẹ. Khi nhìn vào khuôn mặt của mẹ, ai cũng cảm thấy quý mến. Các bác hàng xóm thường bảo đó là một khuôn mặt phúc hậu. Mẹ vốn là giáo viên dạy môn Toán của một trường cấp hai trong huyện. Tuy dạy Toán nhưng mẹ không hề khô khan. Như bao người phụ nữ khác, mẹ cũng rất yêu thích cái đẹp. Trong nhà luôn luôn phải có một vài lọ hoa. Những món ăn mẹ nấu ngon tuyệt vời. Và mẹ cũng rất yêu thích thơ ca... Điều làm em cảm thấy thích thú và tự hào nhất với bạn bè là mỗi khi gặp phải một bài toán học búa, em đều có thể nhờ mẹ giảng bài. Tuy bình thường, mẹ vô cùng dễ tính nhưng lúc giảng bài cho em lại vô cùng nghiêm khắc.

Công việc của một người giáo viên thường khá bận rộn. Nhưng mẹ vẫn dành thời gian về nhà sớm để nấu cho em những bữa cơm thật ngon. Mỗi khi nhìn thấy mẹ cặm cụi trong bếp tỉ mỉ chế biến thức ăn rồi nấu nướng. Em lại cảm thấy thật ấm áp mà xúc động. Những lúc như vậy, em thường chạy đến giúp đỡ mẹ những việc nhỏ. Khoảng thời gian được cùng mẹ vào bếp khiến em cảm thấy vô cùng ý nghĩa.

Nhớ lại khi còn nhỏ, không ít lần em đã khiến mẹ phải lo lắng. Đó có thể là những khi em bị ốm, mẹ phải thức suốt đêm để chăm sóc. Đó có thể là khi em mãi chơi cùng lũ bạn quên về nhà. Đó có thể là khi em khi em không chịu học bài và bị điểm kém... Mỗi lần như vậy, mẹ đều nhẹ nhàng khuyên bảo. Tuy không nói ra nhưng em biết, mẹ đã rất buồn. Chính vì vậy, từ khi nhận ra được điều đó, em đã tự hứa cố gắng chăm ngoan để mẹ không phải phiền lòng.

Quả thật, người mẹ vô cùng quan trọng đối với mỗi người. Nghĩ về mẹ là nghĩ đến tình mẫu tử thiêng liêng. Chính vì vậy, hãy ghi nhớ lời răn dạy đầy sâu sắc:

Công cha như núi Thái Sơn,

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.

Một lòng thờ mẹ, kính cha,

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con.

Bài văn mẫu Tả mẹ của em - Mẫu 8

Trong lòng em, mẹ luôn là người hiền lành và nhân hậu. “Mẹ” một tiếng nghe giản dị mà lại chứa chan tình cảm vô bờ bến như lời bài hát: “Lòng mẹ bao la như biển thái bình dạt dào. Tình mẹ tha thiết như dòng suối hiền ngọt ngào”

Năm nay mẹ em bốn mươi hai tuổi. Mẹ em là người tuyệt vời nhất. Mẹ đẹp như cô tiên trong truyện cổ tích. Mái tóc mẹ dài óng ả buông xõa ngang lưng. Đôi bàn tay mẹ không đẹp, nó đã bị chai như ghi lại những nỗi vất vả của mẹ trong bao năm nay đã nuôi em khôn lớn nên người. Mẹ

gội đầu bằng trái bồ kết nên tóc mẹ vừa mượt vừa suôn. Mẹ có khuôn mặt đẹp như trăng rằm. Mỗi khi mẹ cười hai hàm răng mẹ trắng ngần trông đẹp lắm!

Mẹ vừa dịu dàng lại vừa đảm đang. Đi làm về, mẹ vừa vào bếp nấu cơm cho cả gia đình. Tối mẹ lại dạy em học bài, dọn dẹp nhà cửa rồi mới đi ngủ. Những đêm đông trời trở rét, nửa đêm mẹ lại thức giấc đắp lại tấm chăn cho em... Trong trái tim em, mẹ là tất cả, mẹ là cô tiên tuyệt vời nhất trong cuộc đời em. Có lần em bị bệnh mẹ chở em lên bệnh viện huyện. Mẹ em nghỉ dạy để chăm sóc em vì bố em bận công tác xa, cơm nước quần áo, tắm rửa mẹ em phải làm cả.

Về nhà em cảm thấy khỏe, nên mẹ đi dạy một buổi, trưa về mẹ chăm sóc cho em, hai bàn tay mẹ gượng nhẹ thật trọng âu yếm biết bao. Lúc đó ánh mắt mẹ tràn ngập thương xót, nhưng miệng mẹ vẫn tươi cười kể chuyện này chuyện nọ cho em nghe để em chóng mau hết bệnh. Mỗi khi đau ốm mẹ em túc trực bên em sáng đêm, tận tụy lo lắng, xếp đặt mọi công việc trong ngoài. Mẹ cũng không quên nấu những bữa ăn ngon. Mẹ khuyên bảo em đủ điều, giọng lúc nào cũng nhẹ nhàng đầy triu mến. Cảnh đêm khuya mẹ ngồi soạn từng trang giáo án, để chuẩn cho tiết dạy ngày mai, nhìn mẹ em thấy thương mẹ nhiều. Có hôm, em thấy mẹ thả dài người trên ghế có vẻ nghĩ ngợi, xa xôi. Lúc đó em vội ra bên mẹ. Mẹ ôm em vào lòng, vòng tay âu yếm.

Lòng mẹ còn mênh mông bao la hơn cả biển rộng sông dài. Em chợt nhớ tới câu thơ:

“Ai rằng công mẹ bằng non

Thực ra công mẹ lại còn lớn hơn”

Nhìn mẹ con thật tự hào và hạnh phúc biết bao vì con có mẹ. Mẹ ơi con vẫn chưa ngoan đâu. Con hứa với mẹ học tập thật tốt cho mẹ vui lòng.

Bài văn mẫu Tả mẹ của em - Mẫu 9

Có lẽ khi còn nhỏ ai cũng được nghe câu hát ru, hay những vần thơ: “Con dù lớn vẫn là con của mẹ. Đi hết đời lòng mẹ vẫn theo con”. Và trong bài văn này, em sẽ kể về người mẹ tuyệt vời của em - người mẹ luôn yêu thương con mình bằng cả cuộc đời.

Mẹ em năm nay đã ngoài ba mươi tuổi, nước da mẹ không còn được trắng trẻo nữa mà đã ngăm ngăm đen vì vất vả chăm sóc chúng em. Mẹ có mái tóc đen dài đến ngang lưng và luôn luôn được búi gọn gàng ở đằng sau. Hàm răng đều, trắng bóng và luôn nở nụ cười mỗi khi có điều gì làm mẹ vui. Mẹ em không cao lắm, hơi gầy, dáng đi rất nhanh nhẹn. Mẹ lúc nào cũng tất bật với công việc nào là đi chợ, việc nhà, đi làm... nhưng mẹ không bao giờ kêu vất vả hay mệt mỏi. Mặc dù bận rộn nhưng mẹ vẫn dành thời gian cho các con. Mẹ dạy em học, dạy làm những công việc nhà, mẹ chỉ bảo tận tình ngay từ những công việc nhỏ nhất, mẹ bảo phải học tính cẩn thận ngay từ những công việc nhỏ trở đi thì về sau những việc lớn hơn mới có thể làm tốt được. Em luôn nhớ lời dặn của mẹ và cố gắng làm thật tốt.

Em nhớ mãi ngày em mới vào lớp Một mẹ đưa em đến trường, trước hôm đó mẹ đã đưa em đi thăm trường, đêm ngủ mẹ động viên khích lệ để không bị bỏ ngỡ những ngày đầu đi học. Rồi khi biết em viết chữ bằng tay trái, mẹ kiên trì từng ngày luyện viết tay phải cho em. Mẹ cầm tay em

nắn nét từng chữ, uốn nắn từng nét để bây giờ em có thể đi thi vở sạch chữ đẹp của trường và đạt giải, tất cả là nhờ mẹ.

Em nhớ một lần em vẫn còn nhỏ, hôm đó các lớp học được về sớm. Em đứng đợi mẹ ở cổng trường thì có một bạn gần nhà rủ em đi bộ về vì trường cách nhà cũng không xa lắm. Như thường lệ, đúng giờ tan học mẹ đến đón thì thấy các lớp đã về hết. Mẹ vội vàng hỏi bác bảo vệ có thấy đứa trẻ nào đợi ở cổng trường không nhưng bác bảo vệ bảo không có. Mẹ hốt hoảng đi tìm em, gọi điện cho bố xem bố có đi đón em không nhưng bố vẫn đang làm mà. Khỏi phải nói, mẹ lo lắng đến như thế nào. Mẹ đi tìm khắp các con đường, chỗ mà mẹ hay đưa em đi chơi nhưng đều không thấy. Chỉ đến lúc bố đi làm về thấy em ở nhà rồi gọi điện cho mẹ. Mẹ về nhà trong tình trạng mệt mỏi. Lúc này em vẫn chưa biết mình đã gây ra chuyện gì nên vẫn ngồi im. Rồi mẹ đánh em, đây là lần đầu tiên mẹ đánh em, em khóc và mẹ cũng khóc.

Em còn nhỏ quá nên chưa biết gì chỉ trách mẹ sao lại đánh mình. Sau này lớn hơn một chút mới biết mẹ đánh em chỉ vì mẹ quá lo lắng cho em, đánh em vì em đã không nghe lời của mẹ. Đến tận bây giờ em vẫn không thể quên được lần bị mẹ đánh ấy. Mẹ à! Con xin lỗi nhé. Lúc đó con chưa hiểu để nói xin lỗi mẹ.

Bài văn mẫu Tả mẹ của em - Mẫu 10

Mỗi người đều có một người mẹ. Đó là một chỗ dựa tinh thần rất lớn mà ai cũng phải đáng quý trọng. Mẹ tôi cũng vậy, mẹ luôn luôn dành tình yêu thương lớn nhất cho chúng tôi để bù đắp nỗi mất mát về người cha.

Tôi sinh ra đã không thấy được mặt cha. Đó là sự tổn thương rất lớn. Tuy vậy, nhưng mỗi khi ở bên mẹ, tôi cảm thấy thật hạnh phúc. Năm tôi lên một tuổi, mẹ tôi phải đi làm thuê để kiếm tiền nuôi gia đình. Nào là đóng gạch, cuộc mưu sinh... mẹ đều làm hết. Nghĩ đến đây mà tôi rưng rưng nước mắt. Số mẹ tôi thật khổ! Mẹ làm vất vả đến như vậy mà vẫn không đủ ăn nên mẹ phải đi làm nghề dạy trẻ. May mắn lắm mẹ mới xin được vào một nơi ổn định.

Bàn tay mẹ tàn tảo, đầy những vết chai sần. Đôi mắt thì quầng đen vì làm việc vất vả. Nhưng tôi biết, vào những ngày Tết trong khi mọi người đang vui đùa chạy nhảy thì mẹ lại ra ngoài vườn lặng lẽ ngồi khóc. Những giọt nước mắt chứa đựng tâm hồn trong sáng, chung thủy của mẹ.

Mẹ thật là cao cả! Mẹ vẫn luôn dõi theo từng bước đi của tôi như một động lực giúp tôi không ngừng học hỏi. Tôi còn nhớ có năm lúa thất (mất) mùa mẹ phải đi khuân vác gạch thuê cho người ta để kiếm tiền. Đôi vai mẹ bị trầy xước rất nhiều. Nhưng nó lại chưa đựng nhiều kỷ niệm đối với tôi. Đến bây giờ, mẹ vẫn không ngừng làm việc.

Có lẽ ông trời không cho mẹ nghỉ. Tuy vậy, mẹ có một tâm hồn vẫn lạc quan, yêu đời. Tôi thật cảm phục trước mẹ. Năm tháng qua đi, mẹ vẫn phải chịu đựng bao nỗi đắng cay, ngọt bùi. Mẹ như là một tia sáng của đời con. Tôi biết mẹ áp ủ trong mình một nỗi hy vọng: “Không để cuộc đời con lại giống mình phải gây dựng cho con một sự nghiệp”. Tôi biết vì tôi, mẹ có thể hy sinh tất cả, kể cả niềm vui. Vì thế mẹ rất nghiêm khắc khi tôi làm sai việc.

Dàn ý Tả mẹ của em

I. Mở bài: Giới thiệu về mẹ.

- Mẹ là người gần gũi với em nhất.
- Năm nay, mẹ đã ngoài bốn mươi tuổi.

II. Thân bài: Tả về mẹ.

a) Tả hình dáng:

- Dáng người tầm thước, thon gọn.
- Là giáo viên nên mẹ mặc áo dài đi làm; ở nhà mẹ mặc đồ bộ cho tiện làm việc nhà.
- Gương mặt đầy đặn; mái tóc dài đen mượt, khi làm bếp mẹ hay búi tóc lên.
- Đôi mắt đen sáng với ánh mắt dịu dàng, thân thiện.

b) Tả tính tình, hoạt động:

- Mẹ là người chu đáo, cẩn thận; đồ đạc trong nhà sắp xếp gọn gàng nhờ vậy nhà tuy nhỏ nhưng trông vẫn thông thoáng.
- Tính tình ôn hòa, nhã nhặn trong lời ăn tiếng nói, mẹ thường dạy em: “Chim khôn hót tiếng rảnh rang. Người khôn nói tiếng dịu dàng dễ nghe”.
- Bận thế nhưng mẹ luôn quan tâm đến việc học của em.

III. Kết bài:

- Mẹ luôn tận tụy, tảo tần, chăm sóc, dạy bảo em với mong ước duy nhất là em được nên người, trở thành người hữu ích cho xã hội.
- Em luôn cố gắng đạt thành tích tốt, đem lại niềm vui cho mẹ. Mẹ ơi, con yêu mẹ lắm!

CLICK NGAY vào **TẢI VỀ** dưới đây để download **Top 10 bài văn hay Tả mẹ của em lớp 5 chọn lọc ý nghĩa nhất** file word, pdf hoàn toàn miễn phí.